*पीनर Adj. von पीन.

पीनस 1) m. *Nasenkatarrh, Schnupfen.* — 2) *f. आ *Cucumis utilissimus* Râgan. 7,199.

पीनसित (Varâh. Jogaj. 5,24) und पीनसिन् Adj. *verschnupft.*

पीनायतककुद्मत् Adj. *einen fetten und hohen Höcker habend* Pañkat. 30,19. 20.

पीनोधस् und *पीनोध्री Adj. f. *ein starkes Euter habend.*

*पीपरि m. *ein der Ficus infectoria verwandter Baum.*

पैवस् und पीवःस्फाक् ungenau für पैवस् und पीवःस्फाक् AV.

पीय्, पैयति *schmähen, geringschätzig begegnen, höhnen.* — Mit नि und प्रति dass.

°पीय Absol. von 1. पा *trinken.*

पैयक m. *Schmäher*, vielleicht Bez. *dämonischer Wesen.*

पैयत्नु Adj. *höhnisch.*

पीयु 1) Adj. dass. — 2) *m. a) *Eule.* — *b) Krähe.* — *c) Feuer.* — *d) Gold.* — *e) Zeit.*

*पीयूक्षा f. *ein best. Baum.* °वण (von वन) n.

*पीयूक्षिल Adj. von पीयूक्षा.

पीयूष्, °षति *zu Nektar werden.*

पीयूष m. n. 1) *die erste Milch der Kuh eine Woche lang nach dem Kalben, Biestmilch.* — 2) *Rahm, Seim, Saft* überh. — 3) *der beim Quirlen des Milchmeeres gewonnene Unsterblichkeitstrank, Nektar.* *m. Nom. abstr. °ता f. Ind. St. 14,384.

पीयूषद्युति m. *der Mond* Kautukar. 100.

पीयूषधारा f. Titel zweier Werke.

पीयूषधाराकिरण m. *der Mond* Viddh. 66,4.

पीयूषभानु m. dass. Spr. 7641. Prasannar. 145,19.

पीयूषभुज् m. *ein Gott* Bâlar. 190,10. Pr. P. 55.

*पीयूषमक्षस् und *पीयूषरुचि m. *der Mond.*

*पीयूषवर्ण m. *Schimmel* Gal.

पीयूषवर्षाय्, °यते *zu einem Regen von Nektar werden.*

*पील्, पीलति (प्रतिष्टम्भे = रोधे, जडीभावे).

पील MBh. 8,2054 fehlerhaft für पीलु.

*पीलक m. *Ameise.*

पैला f. 1) N. pr. einer Apsaras AV. 4,37,3. — 2) *ein Frauenname.

पीलु m. 1) *Careya arborea* oder *Salvadora persica;* n. *die Frucht* Mat. med. 313. AV. Paipp. 7,4,4. — 2) **eine Gruppe von Weinpalmen* oder *der Stamm einer Weinpalme.* — 3) **Blüthe.* — 4) **die Blüthe von Saccharum Sara.* — 5) **Knochenstück.* — 6) **Pfeil.* — 7) **Wurm, Insect.* — 8) *Elephant.* — 9) *Atom.*

*पीलुक m. *Ameise.* — Vgl. *काक° u. *काल°.

*पीलुकृण m. *die Zeit, in der die Früchte des* Pilu *reif werden.*

*पीलुनी f. und *पीलुपत्त्र m. (Râgan. 3,80) *Sanseviera Roxburghiana.*

*पीलुपर्णी f. 1) dass. Râgan. 3,7. — 2) *Momordica monadelpha* Râgan. 7,185. — 3) *ein best. Heilmittel.*

पीलुपाक m. *eine durch Hitze erfolgende Verbindung von Atomen.*

पीलुमती Adj. f. mit द्यौ *der mittlere Himmel.*

*पीलुवह N. pr. einer Gegend.

*पीलुसार uud *°गिरि (Eitel, Chin. B.) m. N. pr. eines Berges.

*पीलुसारस्तूप m. N. pr. eines Stûpa Eitel, Chin. B.

*पीव्, पीवति (स्थौल्ये).

पैव 1) Adj. *fett.* — 2) *f. पीवा *Wasser.*

पीवंस् Adj. *feist, fett.* Nur Nom. पीवान्.

पैवन् 1) Adj. (f. पैवरी) *schwellend, strotzend, voll, feist, fett.* — 2) m. *a) *Wind.* — *b)* N. pr. eines Sohnes des Djutimant. — 3) f. पीवरी *a) *ein junges Weib.* — *b) *Kuh.* — *c)* N. pr. α) einer geistigen Tochter der Manen Barhishad und Gattin des Vedaçiras. — β) einer Prinzessin der Vidarbha.

पीवर 1) Adj. *a) feist, fett.* — *b)* am Ende eines Comp. *strotzend von, reichlich versehen mit* Kâd. 29,17. — 2) m. *a) *Schildkröte.* — *b)* N. pr. α) eines der 7 Weisen unter Manu Tâmasa. — β) eines Sohnes des Djutimant VP. 2,4,48. — 3) f. आ *a) *Physalis flexuosus.* — *b) Asparagus racemosus* Râgan. 4,118. Bhâvapr. 1,198. — *c)* N. pr. einer Tochter des Gandharva Huhu. — 4) n. N. pr. des von Pivara 2) *b)* β) beherrschten Varsha in Krauńkadvîpa VP. 2,4,48.

पीवरत्व n. *Fülle, Stärke.*

1. पैवरी f. s. u. पैवन्.

2. पीवरी Adv. mit कर् *mästen.*

पैवस् n. *Fett, Speck.*

पीवसै Adj. (f. आ) 1) *von Fett strotzend* oder *fett*, so v. a. *reichlich.* — 2) *schwellend, sich blähend, bauschig*, oder *fettig*, so v. a. *glänzend.*

पैवस्वत् Adj. *strotzend.*

पीवःस्फाक् Adj. *von Fett strotzend.*

पैविष्ठ Adj. *überaus feist.*

पैवोग्रन्न Adj. *fette* oder *reichliche Speise habend.*

पैवोग्रश्व Adj. *fette Rosse habend.*

पैवोपवसन Adj. *in Fett gehüllt* oder *neben breiten (fleischigen) Gliedern befindlich.*

पीवोवृध Adj. *ein fettes Aussehen habend* Ait. Br. 2,3,10.

पीष् = पिष् AV. 4,6,7.

पु Adj. *reinigend, läuternd* in सुपु.

*पुंयान n. etwa = नरयान *Palankin.*

पुंयुज् und पुंयोग m. *der Zusammenhang —, das in Relation Stehen mit einem Manne.*

पुंरत्न n. *ein Edelstein von einem Manne.*

पुंराशि m. *ein männliches Zodiakalbild* (der Widder u. s. w.).

पुंलक्षण n. *das Kennzeichen eines Mannes, Männlichkeit* Râgat. 2,104.

1. पुंलिङ्ग n. 1) dass. — 2) in der Grammatik *das männliche Geschlecht* 234,28.

2. पुंलिङ्ग Adj. (f. आ) 1) *die Kennzeichen des Mannes habend* Agni-P. 43,14. — 2) in der Grammatik *männlichen Geschlechts.* Nom. abstr. °ता f.

पुंवत् Adv. 1) *wie ein Mann, wie beim Manne.* — 2) *wie das Masculinum* (gramm.).

1. पुंवत्स m. *ein männliches Kalb.*

2. पुंवत्स Adj. (f. आ) *männliche Kälber habend, von m. K. umgeben.*

*पुंवृष m. *Moschusratte.*

पुंवेषा Adj. f. *in männlicher Tracht.*

पुंव्यञ्जन n. *ein männliches Kennzeichen* Âpast. Çr. 8,6,2.

पुंशब्द m. *ein Masculinum* Ind. St. 13,390.

पुंश्चली Adj. f. *Männern nachlaufend;* Subst. *Hure.* Unlogisch पुंश्चल m. *Hurer* Varâh. Bṛh. 23,5.

पुंश्चलीय m. *Hurensohn.*

पुंश्चलू f. *Hure;* m. *Hurer.*

*पुंश्चिह्न n. *das männliche Glied.*

*पुंश्चोर m. *ein männlicher Dieb.*

पुंप्रङ्गला Adj. f. *ein Böckchen als Junges habend* Âpast. Çr. 15,1,6.

1. पुंस् m. s. पुमंस्.

2.*पुंस् पुंसयति (अभिमर्दने).

°पुंस = पुंस्, पुमंस्. Vgl. पुंसवत् und विपुंसी.

पुंसक in न°.

पुंसवन 1) Adj. *ein männliches Kind zur Geburt bringend, die Geburt eines männlichen Kindes befördernd* Kâraka 6,30. व्रत n. oder n. mit Ergänzung von व्रत *eine zur Erzielung eines Sohnes im Beginne der Schwangerschaft übliche Ceremonie.* — 2) n. *a) Fötus.* — *b) *Milch.*

पुंसवत् Adj. *einen Sohn habend.*

*पुंसानुज Adj. wohl *einen ältern Bruder habend.*

पुंसुवन n. *das Zeugen eines männlichen Kindes.*